

Хто хоче жити без людської зради, Хай завжди слухає Тадея поради. У всякому горі він дасть допомогу. Над ворогами принесе перемогу. Хай навіть пекло на когось повстане, Тадей повсякчас на захист стане. Відгонить смуток, відчай і розпуку, Простягне свою допоміжну руку.

Господь близько до всіх тих, хто Його кличе в правді. Боже! Покірно благаємо Тебе, щоб ми, які вшановуємо святого Юду – Тадея, вибраного Твого апостола, одержали через Господа нашого, Ісуса Христа, Твою святу ласку. З 26 червня по 6 липня 2014 року у нашому Храмі Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста перебували мощі святого Юди-Тадея. Він був одним з 12 Апостолів Ісуса Христа. Бути апостолом – велика честь. Серед дванадцяти не було випадкових осіб. Перед тим, як оголосити їх імена, Ісус «провів усю ніч на молитві до Бога». У Його ім'я апостоли проповідували Євангелію і чинили чуда. Приналежність до числа апостолів є винятковим і неповторним покликанням, яке випало на долю тих дванадцяти чоловіків. У тому вибраному колі опинився також святий Юда-Тадей. Бачив, чув і торкався Ісуса. Христос особисто покликав його на апостола. Був наочним свідком Його чудес, а також сам зцілював і виганяв злих духів у Його ім'я. Будучи близьким родичем Ісуса, ніколи цим не чванився і називав себе слугою Христовим. Дещо бентежить і той факт, що про людину, обдаровану таким великим достоїнством збереглося так мало інформації. Ізраїльський народ здавна вшановував ім'я Юди-Тадея, яке означає достойний шани, милий, люблений.

Нелегко називатися так само, як той Юа Іскаріот, який зрадив Ісуса. Про нього сам Господь сказав: «Ліпше було б тому чоловікові не народитись!». Ця ж пляма могла спричинити непопулярність Юди-Тадея серед людей. Тільки після довгих наукових досліджень встановлено, що Юда-Тадей і Юда Іскаріот – дві різні особи. Щоб винагородити Апостола за роки забуття, коли він не отримував належної шани, Бог почав дарувати йому людей, які опинилися вкрай важких, на людську думку, обставинах життя. Традиційні молитви прославляють його, як того, хто повертає надію, відганяє страх, укріплює волю, впливає в серце полегшення і спокій у душі, охороняє від розпачу, допомагає у судових процесах і часто випрошує у Бога саме ту благодать, про яку просимо. Юда – Тадей є другом всіх покинутих. Тільки в наш почитання цього великого та улюбленого учня й близького родича Христового оживилося. Юда-Тадей став покровителем у безнадійних справах через несправедливість, якої саме досвідчив, будучи тезкою Юди Іскаріота. Сам незаслужено страждаючи, він викликає довіру в тих, котрим завдають кривди і котрі почувають себе пригніченими своїми проблемами. Це святий, перед яким можна виплакати, вільно відкрити серце й отримати допомогу. Помер правдоподібно останнім з апостолів. Свое працелюбне життя закінчив у мученицькій славі. Невідомо, яку смерть приготували йому погани, вістка зголосить, що забито Юду-Тадея палками. Його тіло перевезено до Риму і захоронено в соборі св. Петра у базиліці святого Юди-Тадея, якого вшановують у згаданому місті як покровителя купців. Набожність у честь св. Тадея поширалася за останній час у цілому світі, і в дивний спосіб зростає. Особливе пошанування святого шириться Україною. Того, хто в найбільш важких обставинах життя звертається до св. Тадея, одержить ласку й

нестиме радо свій хрест. Окрема розмова про пошанування імені св. Апостола Тадея у місті Борислав, що на Львівщині. У свій час це прикарпатське містечко уславив Іван Франко. А новітню історію, духовну історію Борислава пише відомий душпастир УГКЦ, парох місцевого храму св. Анни о. д-р Роман Василів. Сюди, до місцевої святині, з'їжджаються люди не лише з усієї України, але із-за кордону, аби прикластися до півтисячі молей святих. Серед них – моці апостола-чудотворця цілителя Юди-Тадея. Для багатьох свята реліквія – остання надія на оздоровлення. Нашому храмові випала велика честь, бо моці св. Юди-Тадея перебували в нас 2 липня, в день народження цього славного потішителя. Саме цього числа відправлялася велика Літургія, на якій були присутні віруючі християни багатьох парафій. Всі вони мали унікальну можливість прикластися до мощей Юди-Тадея і поговорити з ним про найсокровенніше. Я часто була присутня в храмі, коли в нас перебували моці. Потрапивши сюди з метушливого світу, відразу починаєш думати про щось важливе, неземне... Мені здавалося, що я перебуваю в зовсім іншому просторі. Час тут іде невблаганно швидко, коли хочеш щось зробити, наприклад позбирати відгорілі свічки, поправити килимки, поскладати молитовники, протерти самі моці, то відчуваєш, що тобі хтось намагається дуже допомогти. Я багато разів прикладалася до мощей, читала молитви до Юди-Тадея. Яке то блаженство молитись в такій ідеальній тиші, коли спокійно горять свічки! Храм був відкритий цілий день. Кожного дня ми відмовляли вервичку до Юди-Тадея. Потім урочисто відправлявся Акафіст, де священники о. Ярослав Царик та о. Андрій Семенюк читали літургійні намірення парафіян. Далі разом читали молитви до св. Юди-Тадея, кожен у своєму наміренні. Напевно, об'єднувало всіх одне намірення: за мир і спокій в Україні. Щоб наша держава ставала на ноги, міцніла, утверджувалася в світі, ставала цивілізованою правовою європейською країною. Також ми відмовляли дев'ятницю до Юди-Тадея. Постійно приходили до мощей люди. Деколи я зауважувала, що одні і ті ж приходили декілька разів. Деякі прикладалися до мощей і йшли, інші навколішки молились годинами. Майже кожен запалював свічку. Були такі люди, що запалювали одночасно дуже багато свічок, мабуть за всю родину. Деякі залишали свічки мені і просили запалити їх, коли буде правитись Акафіст до Юди-Тадея. Люди писали і залишали мені записки за здоров'я і літургійні намірення, а я ввечері передавала їх священнику. Люди приходили до храму, коли їм зручно, але не було в церкві хвилини, коли б в ній було порожньо. Приходили люди різного віку: часто забігала сюди дзвінкоголоса дівтора, багатьох стареньких приводили рідні. Прийшла сюди і старенька бабуса з двома паличками. Вона дуже погано чула. Але підійшовши до неї ближче, я довідалася, що вона все своє життя вважає Юду-Тадея своїм покровителем, молиться до нього. Особливо поміг апостол її дітям у навчанні і здачу екзаменів. У своїх руках вона тримала молитовник і образочок апостола. Одна жінка прибігла до церкви зі сльозами на очах і страшним словом: «Аварія!». Вона вийняла хустинку, притулила до молей і плакала. Я всією душею намагалася її заспокоїти і розрадити. Вона побігла до лікарні, до сина. Через декілька днів жінка прийшла до храму знову і розповіла, що постійно прикладала хустинку до тіла покаліченого сина. Лікарі сказали, що він в сорочці родився, стан здоров'я дуже різко покращується, що все буде добре. Вона сказала, що вкотре переконується, що св. Тадей – справжній покровитель тих, хто в розпачі. Приходив до храму люди з різним станом душі: одні хотіли поділитися своїми проблемами, інші – радістю. Одна жінка поспішила до храму з дівчинкою і розповіла, що десять довгих років випрошувала у Юди-Тадея материнство. Дуже тішиться своєю красунечкою і приїхала

подякувати йому за вислухані просьби і молитви.Здебільшого люди шукали підтримки і допомоги у Юди-Тадея, багатьом з них я переписувала молитви до цього святого у різних випадках життя. Одна жінка дуже переживала за свою дочку, яка недавно поїхала за кордон. Я порекомендувала, щоб вона по скайпу переслала дочці молитву до св.Тадея, людини, котра перебуває далеко від рідного дому.Були і люди з інших міст України. Вони не знали, що в храмі мощі, прости зайшли до церкви, бо була відкрита. Я радо їх запрошувала підійти до мощів і давала їм молитовники, щоб помолитись. Гості з уважністю оглядали храм, багатьом дуже сподобались ікони, де зображені святі місця: Страдч, Почаїв, Підкамінь, Голосковичі, Гдиняни, Зарваниця, Підгірці.Людям сподобалося, що в храмі їх хтось зустрічає і радо ділилися спогодами про пережите. Дуже часто вони переписували молитву на Вервиці до св.Юди-Тадея. Деякі люди йшли впевнено до мощей апостола, інші питали, хто він такий.Побувши кілька днів у церкві і приклонившись руками до мощей Тадея, я відчула слабе тепло і якийсь особливий запах, схожий до ладану. Тоді мені пригадалося, як одного разу, коли лежала вдома хвора, до мене прийшла сусідка і принесла молитовник «Святий ,Юда-Тадей». Через деякий час тріки одужавши, я почала його читати і натрапила на такі слова: «О святий мій Заступнику, Ти не можеш покинути мене у цьому моєму сумному становищі. Не відійду від ніг Твоїх, поки мене не вислухаєш. Поспіши мені на порятунок, а я виявлятиму тобі мою вдячність, поширюючи по світі пошану Твого імені». Я задумалася: «Що означає поширювати твою славу?». Хіба я священник? Я можу розповісти все це мамі, синові, сестрам, племінниці...Тепер я все зрозуміла. Я би хотіла побажати всім, щоб люди молились до св.Юди-Тадея, випрошуючи необхідні ласки і приносили йому подячні молитви за все, що мають і що будуть мати. Цей порада перед усім заохочує нас, щоб ми також відкривались на любов Божу, з кожним днем ставали все ближчими до Ісуса Христа.Ввечері, 6 липня 2014 року ми урочисто доставили мощі св.Юди-Тадея до храму Собору Пресвятої Богородиці і св.Теклі, що на Старих Бродах. Нас радо зустріли декан Бродівський УГКЦ о.Богдан Вихор та о.Іван Вихор, парафіяни з хоругвами та мелодійними церковними піснями. Тепер парафіяни цього храму будуть мати можливість прикластись до мощей св.Юди-Тадея, помолитись, випрошуючи постійні ласки,подякувати за все.Я вважаю,що після того, як ці мощі побувають у храмах нашого міста, кількість його прихильників збільшиться у декілька разів. Отже, коли все здається втраченим, коли піл ногами відкривається безодня, коли ступаємо, скроплюючи дорогу слізьми, благаймо з гарячою вірою : «Святий Тадею, молися за нас, що звертаємось за Твоею допомогою». Моліться до цього святого, просіть і будете почуті.Хай благословить всіх Господь!

Христина Ілляш. Парафіянка храму Чесного і Животворящего Хреста Господнього.